

- 4) Răspunsul la a treia întrebare este diferit atunci când structura tranzacțiilor alese de către societatea în cauză implică imposibilitatea exercitării unei astfel de opțiuni?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului (JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9).

⁽²⁾ Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital (JO L 46, p. 11).

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-575/16)

(2017/C 022/23)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk, K. Walkerová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții privind cetățenia pentru exercitarea profesiei de notar, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE și
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că cerința privind cetățenia, prevăzută pentru exercitarea profesiei de notar în ordinea juridică cehă, este discriminatorie și constituie o restricție nejustificată privind libertatea de stabilire. Republica Cehă nu și-a îndeplinit, așadar, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE.

Comisia consideră că funcțiile conferite notarilor de legislația Republicii Cehe nu sunt asociate, prin natura lor, exercitării autorității publice, astfel încât condiția privind cetățenia, prevăzută în vederea accesului la profesia de notar în ordinea juridică cehă, nu poate fi justificată prin excepția prevăzută la articolul 51 TFUE.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 17 noiembrie 2016 – C. K., H. F. și minorul A. S./Republica Slovenia

(Cauza C-578/16)

(2017/C 022/24)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamanți: C. K., H. F. și minorul A. S.

Pârâtă: Republica Slovenia

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea normelor referitoare la aplicarea clauzei discreționare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III aparține, având în vedere natura acestei dispoziții, în ultimă instanță, instanței statului membru iar aceste norme exonerează instanța ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac de obligația de a supune cauza Curții de Justiție în temeiul articolului 267 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Cu titlu subsidiar, în cazul în care se răspunde negativ la întrebarea anterioară:

- 2) Aprecierea circumstanțelor în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III (într-o situație precum cea care face obiectul trimiterii) este suficientă pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4 și la articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborate cu articolul 3 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 33 din Convenția de la Geneva?

În legătură cu această întrebare

- 3) Din interpretarea articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III decurge că aplicarea clauzei discreționare de către statul membru este obligatorie în vederea asigurării unei protecții efective împotriva unei încălcări a drepturilor în temeiul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în situații precum cea care face obiectul prezentei trimeri și că această aplicare interzice transferul solicitantului de protecție internațională către statul membru competent care a admis competența sa în conformitate cu acest regulament?

În cazul în care se răspunde afirmativ la întrebarea anterioară:

- 4) Clauza discreționară în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III poate constitui temeiul care să permită solicitantului de protecție internațională sau unei alte persoane în cadrul unei proceduri de transfer în sensul acestui regulament să invoce aplicarea sa, cu privire la care trebuie să aprecieze autoritățile administrative competente și instanțele statului membru sau autoritățile administrative și instanțele menționate sunt obligate să constate din oficiu circumstanțele citate?
-